

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSER

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2022/382

af 4. marts 2022

om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2001/55/EF og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf ⁽¹⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 24. februar 2022 indledte russiske væbnede styrker en omfattende invasion af Ukraine fra flere steder i Den Russiske Føderation, fra Belarus og fra ikkeregeringskontrollerede områder af Ukraine.
- (2) Som følge heraf udgør betydelige dele af ukrainsk territorium nu områder med væbnet konflikt, som tusindvis af mennesker er flygtet eller flygter fra.
- (3) Efter invasionen, som har til formål at undergrave europæisk og global sikkerhed og stabilitet, fordømte Det Europæiske Råd i sine konklusioner af 24. februar 2022 på det kraftigste Ruslands uprovokerede og uberettigede militære aggression mod Ukraine og understregede, at dette er en grov overtrædelse af folkeretten og principperne i De Forenede Nationers pagt. Det Europæiske Råd krævede, at Rusland fuldt ud respekterer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed inden for landets internationalt anerkendte grænser, hvilket omfatter Ukraines ret til at vælge sin egen skæbne. Det Europæiske Råd bekræftede også, at den russiske regering bærer det fulde ansvar for sin angrebshandling, der forårsager menneskelige lidelser og tab af liv, og at den vil blive draget til ansvar for sine handlinger. I solidaritet med Ukraine vedtog Det Europæiske Råd yderligere sanktioner, opfordrede til, at der arbejdes videre på at sikre beredskabet på alle niveauer, og opfordrede Kommissionen til at forelægge beredskabsforanstaltninger.
- (4) Unionen har vist og vil fortsat vise sin resolute støtte til Ukraine og dets borgere, der står over for en hidtil uset angrebshandling fra Den Russiske Føderations side. Denne afgørelse er en del af Unionens reaktion på migrationspresset som følge af den russiske militære invasion af Ukraine.
- (5) Konflikten har allerede konsekvenser for Unionen, herunder sandsynligheden for et stort migrationspres på dens østlige grænser, efterhånden som konflikten udvikler sig. Pr. 1. marts 2022 var over 650 000 fordrevne personer ankommet til Unionen fra Ukraine via Polen, Slovakiet, Ungarn og Rumænien. Disse tal forventes at stige.

⁽¹⁾ EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12.

- (6) Ukraine er opført i bilag II til forordning (EU) 2018/1806 ⁽²⁾, og ukrainske statsborgere er fritaget for kravet om at være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser i forbindelse med ophold på højst 90 dage inden for en periode på 180 dage. På grundlag af erfaringerne fra Ruslands ulovlige annektering i 2014 af Den Autonome Republik Krim og byen Sevastopol samt fra krigen i det østlige Ukraine forventes det, at halvdelen af de ukrainere, der kommer til Unionen og kan indrejse visumfrit med henblik på kortvarige ophold, vil slutte sig til familiemedlemmer eller søge arbejde i Unionen, mens den anden halvdel vil anmode om international beskyttelse. Afhængigt af, hvordan konflikten udvikler sig, vil Unionen ud fra nuværende skøn sandsynligvis stå over for et meget stort antal fordrevne personer, muligvis mellem 2,5 og 6,5 millioner, som følge af den væbnede konflikt, og hvoraf det forventes, at mellem 1,2 og 3,2 millioner vil være personer, der søger international beskyttelse. De Forenede Nationers (FN's) højkommisær for flygtninge anslår, at der i værste fald vil være op til 4 millioner mennesker, som flygter fra Ukraine.
- (7) Disse tal viser, at Unionen sandsynligvis vil komme til at stå over for en situation, der er kendetegnet ved en massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine, som ikke er i stand til at vende tilbage til deres hjemland eller hjemregion på grund af russisk militær aggression. Tilstrømningen vil sandsynligvis være af et sådant omfang, at der også er en klar risiko for, at medlemsstaternes asylsystemer ikke vil kunne behandle ankomster, uden at det går ud over deres effektivitet, og uden ulemper for de pågældende personer og andre, der anmoder om beskyttelse.
- (8) FN har iværksat en humanitær Flash Appeal om beskyttelses- og bistandsbehovene i Ukraine og en regional flygtningeberedskabsplan for Ukraine med nærmere oplysninger om antallet af mennesker i nød samt dem, der skal omfattes af bistanden.
- (9) FN's højkommisær for flygtninge har udtrykt tilfredshed med opbakningen fra mange medlemsstater til at aktivere den midlertidige beskyttelse efter direktiv 2001/55/EF for at kunne give personer, der flygter fra Ukraine, mulighed for at søge øjeblikkelig, midlertidig tilflugt i Unionen, og til at lette fordelingen af ansvaret for personer, der flygter fra Ukraine, mellem medlemsstaterne.
- (10) Som reaktion på denne situation bør det konstateres, at der er tale om en massetilstrømning af fordrevne personer som omhandlet i direktiv 2001/55/EF for at yde dem midlertidig beskyttelse.
- (11) Målet med denne afgørelse er at indføre midlertidig beskyttelse for ukrainske statsborgere med bopæl i Ukraine, og som den 24. februar 2022 eller senere er blevet fordrevet som følge af de russiske væbnede styrkers militære invasion, der begyndte på nævnte dato. Der bør også indføres midlertidig beskyttelse for statsborgere fra andre tredjelande end Ukraine, som er blevet fordrevet fra Ukraine den 24. februar 2022 eller senere, og som i Ukraine havde flygtningestatus eller tilsvarende beskyttelse inden den 24. februar 2022. Desuden er det vigtigt at sikre, at familier kan blive sammen, og at undgå, at forskellige medlemmer af samme familie har forskellig status. Det er derfor nødvendigt også at indføre midlertidig beskyttelse for familiemedlemmer til disse personer, når deres familier allerede befandt sig eller havde bopæl i Ukraine på tidspunktet for de omstændigheder, der førte til massetilstrømningen af fordrevne personer.
- (12) Det er også hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om beskyttelse af statsløse personer og statsborgere fra andre tredjelande end Ukraine, som kan bevise, at de havde lovligt ophold i Ukraine inden den 24. februar 2022 på grundlag af en gyldig permanent opholdstilladelse udstedt i overensstemmelse med ukrainsk ret, og som ikke kan vende tilbage til deres hjemland eller hjemregion under sikre og varige forhold. Denne beskyttelse bør tage form af enten anvendelse af denne afgørelse på dem eller af anden passende beskyttelse i henhold til national ret, som de enkelte medlemsstater træffer afgørelse om. Personer, der ønsker at nyde godt af beskyttelsen, bør kunne bevise, at de opfylder disse berettigelseskriterier, ved at forelægge de relevante dokumenter for de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat. Hvis de ikke er i stand til at forelægge de relevante dokumenter, bør medlemsstaterne omdirigere dem til den relevante procedure.
- (13) I overensstemmelse med direktiv 2001/55/EF kan medlemsstaterne udvide den midlertidige beskyttelse til alle andre statsløse personer eller statsborgere fra andre tredjelande end Ukraine med lovligt ophold i Ukraine, som ikke kan vende tilbage til deres hjemland eller hjemregion under sikre og varige forhold. Sådanne personer kan omfatte tredjelandsstatsborgere, der opholdt sig i Ukraine med henblik på studier eller arbejde af kortere varighed på

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39).

tidspunktet for de begivenheder, der førte til massetilstrømningen af fordrevne personer. Sådanne personer bør under alle omstændigheder have lov til at rejse ind i Unionen af humanitære årsager, navnlig uden at det kræves, at de er i besiddelse af et gyldigt visum eller tilstrækkelige subsistensmidler eller gyldige rejsedokumenter, så de sikres sikker passage med henblik på at vende tilbage til deres hjemland eller hjemregion.

- (14) Medlemsstaterne kan også udvide den midlertidige beskyttelse til yderligere kategorier af fordrevne personer ud over dem, som denne afgørelse finder anvendelse på, hvis disse personer er fordrevet af de samme grunde og fra det samme hjemland eller den samme hjemregion som omhandlet i denne afgørelse. I givet fald bør medlemsstaterne straks underrette Rådet og Kommissionen herom. I den forbindelse bør medlemsstaterne opfordres til at overveje at udvide den midlertidige beskyttelse til personer, der flygtede fra Ukraine kort tid før den 24. februar 2022, efterhånden som spændingerne tog til, eller som befandt sig på Unionens område (f.eks. på ferie eller i arbejdsøjemed) lige før nævnte dato, og som på grund af den væbnede konflikt ikke kan vende tilbage til Ukraine.
- (15) Det bemærkes, at medlemsstaterne i en erklæring er blevet enige om, at de ikke vil anvende artikel 11 i direktiv 2001/55/EF.
- (16) I den nuværende situation er midlertidig beskyttelse det bedst egnede instrument. I lyset af den ekstraordinære og exceptionelle situation, herunder Den Russiske Føderations militære invasion af Ukraine samt omfanget af massetilstrømningen af fordrevne personer, bør midlertidig beskyttelse give dem mulighed for at nyde harmoniserede rettigheder i hele Unionen, der sikrer dem et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. Indførelse af midlertidig beskyttelse forventes også at være til gavn for medlemsstaterne, eftersom rettighederne forbundet med midlertidig beskyttelse mindsker de fordrevne personers behov for straks at søge international beskyttelse og dermed risikoen for at overbebyrde deres asylsystemer, idet formaliteterne reduceres til et minimum på grund af den akutte situation. Ukrainske statsborgere har desuden ret til at bevæge sig frit inden for Unionen som visumfritagne rejsende i en periode på 90 dage efter at være blevet tilladt indrejse på Unionens område. På det grundlag kan de vælge, i hvilken medlemsstat de ønsker at nyde de rettigheder, der er knyttet til midlertidig beskyttelse, og slutte sig til deres familie og venner fordelt på de betydelige diasporanetværk, der i øjeblikket findes i hele Unionen. Dette vil i praksis lette en ligelig fordeling af indsatsen blandt medlemsstaterne og vil dermed mindske presset på de nationale modtagelsessystemer. Når en medlemsstat har udstedt en opholdstilladelse i overensstemmelse med direktiv 2001/55/EF, bør den person, der nyder midlertidig beskyttelse, selv om vedkommende har ret til at rejse inden for Unionen i 90 dage inden for en periode på 180 dage, kun kunne gøre brug af de rettigheder, der følger af midlertidig beskyttelse, i den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen. Dette bør ikke berøre en medlemsstats mulighed for til enhver tid at beslutte at udstede en opholdstilladelse til personer, der nyder midlertidig beskyttelse i henhold til denne afgørelse.
- (17) Denne afgørelse er forenelig med og kan anvendes som supplement til nationale ordninger for midlertidig beskyttelse, der kan betragtes som en gennemførelse af direktiv 2001/55/EF. Hvis medlemsstaten har en national ordning, der er mere gunstig end ordningerne i direktiv 2001/55/EF, bør den fortsat kunne anvende denne, da det fremgår af nævnte direktiv, at medlemsstaterne kan indføre eller opretholde gunstigere vilkår for personer, der får midlertidig beskyttelse. Hvis den nationale ordning er mindre gunstig, bør medlemsstaten dog sikre de yderligere rettigheder, der er fastsat i direktiv 2001/55/EF.
- (18) I direktiv 2001/55/EF tages der behørigt hensyn til de beføjelser, som påhviler medlemsstaterne med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed, idet medlemsstaterne i henhold til direktivet kan udelukke en fordrevet person fra midlertidig beskyttelse, hvis der er alvorlig grund til at antage, at vedkommende: har begået en forbrydelse mod freden, en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, således som disse forbrydelser er defineret i de internationale aftaler, der er indgået for at træffe forholdsregler imod sådanne forbrydelser, har begået en alvorlig ikkepolitisk forbrydelse uden for værtsmedlemsstaten, inden vedkommende fik adgang til den pågældende medlemsstat som en person med midlertidig beskyttelse, eller har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med FN's formål og grundsætninger. I henhold til direktivet kan medlemsstaterne også udelukke en fordrevet person fra midlertidig beskyttelse, hvis der er rimelig grund til at anse den pågældende person for at være en fare for sikkerheden i værtsmedlemsstaten eller en fare for samfundet i værtsmedlemsstaten.
- (19) Når medlemsstaterne yder midlertidig beskyttelse, bør de sikre, at personoplysninger vedrørende personer, der nyder midlertidig beskyttelse, behandles i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i Unionens databeskyttelseslovgivning, navnlig i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽³⁾.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (20) Denne afgørelse bør gøre det muligt for Unionen at koordinere og nøje overvåge medlemsstaternes modtagelseskapacitet, så der kan træffes tiltag og ydes yderligere støtte efter behov. I henhold til direktiv 2001/55/EF skal medlemsstaterne i samråd med Kommissionen samarbejde og udveksle oplysninger for at lette iværksættelsen af midlertidig beskyttelse. Det bør ske via en »solidaritetsplatform«, hvor medlemsstaterne udveksler oplysninger om deres modtagelseskapacitet og det antal personer, som nyder midlertidig beskyttelse på deres område. På grundlag af de oplysninger, der er indberettet af enkelte medlemsstater via EU-netværket for Beredskab og Krisestyring på Migrationsområdet, anslås den samlede modtagelseskapacitet ud over absorptionskapaciteten hos medlemmer af det ukrainske diasporasamfund med bopæl i Unionen at overstige 310 000 pladser. Med henblik på den udveksling af oplysninger bør Kommissionen påtage sig en koordinerende rolle. Desuden er der i de senere år blevet oprettet forskellige platforme med det formål at sikre, at medlemsstaterne arbejder sammen, hvoraf EU-netværket for Beredskab og Krisestyring på Migrationsområdet (i overensstemmelse med Kommissionens henstilling (EU) 2020/1366 ⁽⁴⁾) er det bedst egnede netværk til det administrative samarbejde, som er omhandlet i direktiv 2001/55/EF. Medlemsstaterne bør også bidrage til en fælles situationsbevidsthed i EU ved at udveksle relevante oplysninger gennem de integrerede ordninger for politisk kriserespons (IPCR) ⁽⁵⁾. EU-Udenrigstjenesten bør høres, hvor det er relevant. I den forbindelse bør medlemsstaterne også arbejde tæt sammen med FN's højkommisær for flygtninge.
- (21) I overensstemmelse med Rådets direktiv 2001/55/EF bør den midlertidige beskyttelse i første omgang gælde i et år. Medmindre den bringes til ophør i henhold til direktivets artikel 6, stk. 1, litra b), bør denne periode automatisk forlænges med seks måneder ad gangen for en periode på højst ét år. Kommissionen vil løbende overvåge og vurdere situationen. Den kan til enhver tid foreslå Rådet, at den midlertidige beskyttelse bringes til ophør, hvis situationen i Ukraine gør det muligt for de personer, der har fået midlertidig beskyttelse, at vende tilbage under sikre og varige forhold, eller foreslå, at Rådet forlænger den midlertidige beskyttelse med op til ét år.
- (22) Med henblik på artikel 24 i direktiv 2001/55/EF bør henvisningen til Den Europæiske Flygtningefond, der er oprettet ved Rådets beslutning 2000/596/EF ⁽⁶⁾, læses som en henvisning til Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147 ⁽⁷⁾. Alle medlemsstaternes bestræbelser på at efterleve de forpligtelser, der følger af denne afgørelse, vil blive understøttet finansielt af EU-fondene. Der kan også mobiliseres midler via krise- og fleksibilitetsmekanismerne inden for den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 for at imødegå specifikke akutte behov i medlemsstaterne. Desuden er EU-civilbeskyttelsesmekanismen ⁽⁸⁾ blevet aktiveret ⁽⁹⁾. Via denne mekanisme kan medlemsstaterne anmode om forsyninger, der er afgørende for at kunne imødekomme behovene hos de fordrevne personer fra Ukraine, der befinder sig på deres område, og de kan modtage medfinansiering af de udgifter, der er forbundet med at yde en sådan bistand.
- (23) Siden vedtagelsen af direktiv 2001/55/EF er der blevet oprettet adskillige EU-agenturer, eller mandaterne for dem, der er oprettet inden da, er blevet styrket. I den forbindelse bør Kommissionen samarbejde med Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Den Europæiske Unions Asylagentur og Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) med henblik på løbende at overvåge og vurdere situationen. Desuden bør Frontex, Det Europæiske Asylagentur (EUAA) og Europol yde operationel støtte til medlemsstater, der har anmodet om bistand til at håndtere situationen, herunder med henblik på at anvende denne afgørelse.
- (24) Denne afgørelse overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (25) Irland er bundet af direktiv 2001/55/EF og deltager derfor i vedtagelsen af denne afgørelse.

⁽⁴⁾ Kommissionens henstilling (EU) 2020/1366 af 23. september 2020 om en EU-mekanisme til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration (EUT L 317 af 1.10.2020, s. 26).

⁽⁵⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1993 af 11. december 2018 om EU's integrerede ordninger for politisk kriserespons (EUT L 320 af 17.12.2018, s. 28).

⁽⁶⁾ Rådets beslutning 2000/596/EF af 28. september 2000 om oprettelse af en europæisk flygtningefond (EFT L 252 af 6.10.2000, s. 12).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147 af 7. juli 2021 om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (EUT L 251 af 15.7.2021, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/836 af 20. maj 2021 om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 185 af 26.5.2021, s. 1).

⁽⁹⁾ Af Slovakiet den 28. februar 2022.

- (26) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (27) I betragtning af sagens hastende karakter bør denne afgørelse træde på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Emne

Det konstateres hermed, at der er tale om massetilstrømning til Unionen af fordrevne personer, der har måttet forlade Ukraine som følge af en væbnet konflikt.

Artikel 2

De personer, som er omfattet af den midlertidige beskyttelse

1. Denne afgørelse finder anvendelse på følgende kategorier af personer, der den 24. februar 2022 eller senere er blevet fordrevet fra Ukraine som følge af de russiske væbnede styrkers militære invasion, der begyndte på nævnte dato:
  - a) ukrainske statsborgere med bopæl i Ukraine inden den 24. februar 2022
  - b) statsløse personer og statsborgere fra andre tredjelande end Ukraine, som inden den 24. februar 2022 var omfattet af international beskyttelse eller tilsvarende national beskyttelse i Ukraine, og
  - c) familiemedlemmer til de i litra a) og b) omhandlede personer.
2. Medlemsstaterne anvender enten denne afgørelse eller tilstrækkelig beskyttelse i henhold til deres nationale ret i forhold til statsløse personer og statsborgere fra andre tredjelande end Ukraine, som kan bevise, at de havde lovligt ophold i Ukraine inden den 24. februar 2022 på grundlag af en gyldig permanent opholdstilladelse udstedt i overensstemmelse med ukrainsk ret, og som ikke kan vende tilbage til deres hjemland eller hjemregion under sikre og varige forhold.
3. I overensstemmelse med artikel 7 i direktiv 2001/55/EF kan medlemsstaterne også anvende denne afgørelse på andre personer, herunder statsløse personer og statsborgere fra andre tredjelande end Ukraine, der havde lovligt ophold i Ukraine, og som ikke kan vende tilbage til deres hjemland eller hjemregion under sikre og varige forhold.
4. Med henblik på stk. 1, litra c), anses følgende personer for at være en del af en familie, for så vidt familien allerede befandt sig og havde bopæl i Ukraine inden den 24. februar 2022:
  - a) ægtefællen til en person som omhandlet i stk. 1, litra a) eller b), eller den ugifte partner i et fast forhold, hvis den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis sidestiller ugifte par med gifte par i henhold til dens nationale ret vedrørende udlændinge
  - b) mindreårige ugifte børn af en person som omhandlet i stk. 1, litra a) eller b), eller af dennes ægtefælle, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller adoptivbørn
  - c) andre nære slægtninge, der boede sammen med familieenheden som en del af denne på tidspunktet for de omstændigheder, der førte til massetilstrømningen af fordrevne personer, og som på dette tidspunkt var helt eller overvejende afhængige af en person som omhandlet i stk. 1, litra a) eller b).

*Artikel 3***Underretning og overvågning**

1. Med henblik på artikel 27 i direktiv 2001/55/EF anvender medlemsstaterne EU-netværket for Beredskab og Krisestyring på Migrationsområdet i overensstemmelse med henstilling (EU) 2020/1366. Medlemsstaterne bør også bidrage til en fælles situationsbevidsthed i Unionen ved at udveksle relevante oplysninger gennem de integrerede ordninger for politisk kriserespons (IPCR).

2. Kommissionen koordinerer medlemsstaternes samarbejde og udveksling af oplysninger, navnlig i forbindelse med overvågning af modtagelseskapaleten i de enkelte medlemsstater og indkredsning af eventuelle behov for yderligere støtte.

Med henblik herpå overvåger og vurderer Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA) og Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) løbende situationen under anvendelse af EU-netværket for Beredskab og Krisestyring på Migrationsområdet.

Desuden yder Frontex, EUAA og Europol operationel støtte til medlemsstater, der anmoder om deres bistand til at håndtere situationen, herunder med henblik på at anvende denne afgørelse.

*Artikel 4***Ikrafttræden**

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. marts 2022.

På Rådets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand
